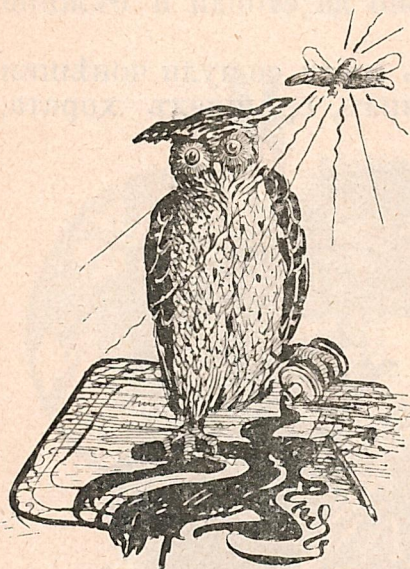

Бухалъ.

Слънце зайде,
 Всичко скри се,
 С' мракъ земя по-
 кри се,
 Само бухалъ,
 Царь безстрашенъ
 На воля леги си...

Цѣла нощъ той тѣй ще скита
 Надъ градини, поля, гори:
 Мишче, брѣмбаръ, охлювъ... скрити,
 Той ги намира и морь...

Лакомъ е той, но полезенъ,
 — Треби градински врагове;
 А дойде ли зора ясна,
 Хврѣква къмъ горски върхове:

Къмъ своя домъ се отправя
 — При скала ил' дърво кухо,
 Умората той забравя,
 Па започва: „Буху!... Буху!... “